

[Chr. Nielsen.]

list, der repræsenterer United Press, må det hævdes, at det er en besynderlig måde, man får serveret disse misforståelser på, for dagen efter at det ærede medlem havde gjort indsigelse mod interviewets form og krævet afsnittet om udenrigsparagraffen trukket ud af interviewet, udtalte United Press' korrespondent John Morka, som havde taget det pågældende interview:

„I tirsdags opnåede jeg gennem fagpressens pressesekretær i Freedom House et interview med hr. Eiler Jensen. Det fandt sted efter formiddagsmøderne, og samtalen varede ca. 25 minutter. Der var ingen tvivl om spørgsmålene og svarene; flere gange blev de gentaget, og hr. Eiler Jensen talte i adskillige tilfælde særlig langsomt, for at jeg kunne gøre mine notater.“

Jeg er ikke et øjeblik i tvivl om, at det dementi, der blev fremstillet, og som vi nu har hørt om her i dag, simpelthen er kommet i det øjeblik, det gik op for det ærede medlem, at hans udtalelse til United Press blev sendt til Europa. I første omgang var det sikkert tanken, at udtalelserne kun skulle anvendes til indvortes brug i USA, og så var sagen i orden, fordi interviewet udtrykte det ærede medlems inderste tanker. Og det kan der ikke være nogen tvivl om, idet „Social-Demokraten“ ved det ærede medlems hjemkomst fra USA i en samtale fastslår, at det netop er rigtigt, hvad citatet omtaler som det ærede medlems opfattelse, idet han jo dér fastslår, at det, han har talt om, er, at i den senere tid har det spørgsmål rejst sig, om der skal være amerikanske soldater i Danmark; indenfor Atlantområdet er forsvaret af Vesteuropa en helhed, naturligvis er det rimeligt, at forsvaret af hvert enkelt område først og fremmest påhviler styrkerne fra vedkommende land selv, men det synes ikke unaturligt, at forsvaret af særligt udsatte områder forstærkes ved styrker fra de lande, der ikke selv geografisk ligger i første linie.

Jeg synes, dette understreger det citat, jeg anførte forleden. Herefter kan det ærede medlem fortsætte med sine dementier; jeg tror imidlertid ikke, der er mange i det danske folk, der føler tillid dertil. Konsekvenserne af denne udenrigsparagraf er nemlig ved at gå op for større og større kredse af det danske folk. Jeg gør i den forbindelse opmærksom på, at det ærede

medlem hr. Eiler Jensens partifælle, professor Jørgen Dich, på fredskongressen i Aarhus i søndags i skarpe ord vendte sig mod denne udenrigsparagraf.

Vi kommunister føler os lige så sikre, som da vi forudsagde følgerne af Marshallplan og Atlantpagt, når vi i dag siger, at får vi denne udenrigsparagraf ind i grundloven, vil det være et skæbnsvangert skridt for Danmark, og derfor kan man ikke købe vor tilslutning til en sådan paragraf gennem landstingets afskaffelse og nedsættelse af valgretsaldere.

M. Sig Steffensen: Den højtærede statsminister sagde i sin svartale, at han havde ikke mange bemærkninger at gøre til mit indlæg. Han forstod det således, at jeg gav tilslutning til grundlovsændringen, og det er rigtigt, men selvfølgelig må man altid tage visse forbehold, når der kan blive tale om ændringer under en udvalgsbehandling.

Når jeg kan give tilslutning til grundlovsændringen, er det, fordi jeg mener, at den bringer flere fremskridt i forhold til den gældende grundlov. Der er for det første det, som står i § 1: „Denne grundlov gælder for alle dele af Danmarks Rige“. Dernæst er der ændringen af valgretsaldere. Den nuværende høje valgretsaldere er meningsløs, og jeg tror, befolkningen vil reagere så kraftigt overfor den, at den vil møde ved folkeafstemningen og stemme for denne ændring. Endvidere giver den nye grundlov vælgerne større indflydelse, også gennem folkeafstemning.

Jeg sagde i min tale, at grundloven er Danmarks vigtigste lov, grundloven er rammen, men indholdet har endnu større betydning. Jeg nævnte fortolkningen af ejendomsretten. Jeg tror, det er et spørgsmål, som lovgivningen i fremtiden kommer til at behandle mere grundigt. Når der, som det er omtalt, er så ringe interesse for politik ude i befolkningen, tror jeg, det stammer fra, at de retfærdige grundprincipper, som landet bør styres efter, ikke er praktiseret. Ejendomsretsbegrebet er fortolket forkert. Når det kan ske, og det kan ske ifølge den nugældende grundlov og vil også kunne ske efter det foreliggende grundlovsforslag, må vi foretage en ændring. Det vil betyde, at folket får større medbestemmelsesret, og når folket har følelsen af, at landet bliver styret efter retfærdigere love, vil det føle et ansvar. Derfor er det ikke grundlovens